

een af vore meest udmærkede Forsmænd, ikke blot theoretisk, men ogsaa practisk i forskjellige Forhold. Endvidere en virkelig Overtorster, een af de dygtigste og meest anerkjendte, vi have her i Landet, og fremdeles 2 Skovridere, hvoraf den ene hører til de meest udmærkede af de kongelige Skovridere, og den anden til de meest udmærkede og meest anerkjendte private. Endelig et mathematisk Medlem, der tillige specielt har lagt sig efter Forstvidenskaben, og som er Medlem af Rigsdagen. Jeg troer saaledes, at man ingenlunde kan sige, at man har savnet enten Overtorsteres eller Regnskabsvæsenets eller Skovridernes Anskuelser om denne Sag. Nu vil der vist være saameget mindre Opfordring til yderligere at høre Overtorsteren fra Jylland over Commissionens Arbejde, som der jo i det væsentlige ingen Forandring foreslaaes for Jylland, idetmindste ingen saadan Forandring, som i mindste Maade er betinget af de særegne Forhold i Jylland. Forandringen med Hensyn til Udviisningen, som er den væsentligste, og med Hensyn til Regnskabsvæsenets Ordning er jo egentlig i Grunden Alle enige om, den angaaer ligesaavel Jylland som de øvrige Dele af Riget; men de Punkter, hvorom Uvissheden dreier sig, angaae netop ikke Jylland, men just Sjælland. Det har hidtil aldrig været almindelig antaget af Regjeringen, og jeg troer heller ikke, at det i og for sig skulde være ønskeligt, at Regjeringen skal danne sig et almindeligt Overblik eller en almindelig Overtorst over en Sag som denne ved Hjælp af lutter locale Betænkninger, og det i Særdeleshed ikke, efterat Sagen har været undersøgt og drøftet af en Commission, saaledes som Tilfældet har været i denne Sag, og specielt af en Commission, der har været sammensat af saa forskjellige Elementer, som den sidste, der derhos vel at mærke ikke behøvede at begynde Sagen fra ny af, men kunde støtte sig paa det foreliggende værdifulde Arbejde fra 1844, der for en væsentlig Deel skyldes een af de kyndigste og største private Skoveiere, der nu desværre er død. Naar man seer hen til, hvorledes Sagen foreligger, saa troer jeg ogsaa, det maa erkjendes, at der ligesaalet fra Regjeringens Side, som fra Udvalgets Majoritets Side er nogen Tvivl med Hensyn til

de egentlige Hovedpunkter i Sagen. Jeg antager nemlig, at det egentlige Hovedpunkt i Sagen er det, som jeg ret strax skal fremhæve af Commiteens Betænkning, hvormed den indledes, og jeg troer, at det af mine yderligere Bemærkninger vil vise sig, at Regjeringen forsaavidt er overeensstemmende med Udvalget. Jeg troer, at, hvad enten man henfeer til den formelle Betragtningssmaade af Sagen eller til det Resultat, hvortil den har ført, eller til, hvorledes man tidligere har forholdt sig i lignende Tilfælde, eller til, hvad der kunde vindes ved at lade Sagen gaae tilbage til Regjeringen, ved at forkaste Lovforslaget, — jeg troer, at man, hvilket af disse Hensyn man end tager, skal komme til det Resultat, at det ikke kunde være tilraadeligt paa Sagens nærværende Stadium, at vise Lovforslaget tilbage. Dertil maa jeg endnu ogsaa knytte den Bemærkning, som jeg senere vil faae Leilighed til at gjentage ved enkelte af Sagens Hovedpunkter, at det fra Regjeringens Side indtil en vis Grad er en nødvendig Betingelse for at kunne paatage sig Ansvar for den nye Forstplans Gjennemførelse, hvis Nødvendighed og Vigtighed almindelig er anerkjendt, at de væsentligste Punkter af dette Lovforslag gaae igjennem og blive til Lov, da man ikke drifter sig til, ved den Organisation, Forstsvæsenet har for Tiden, den totale Mangel paa al Control, den Sammenblanding af forskjellige Elementer i Administrationen, som nu stunder Sted, at gennemføre noget Nyt, hvorved Statens Udbytte af Skovene, og altsaa disses Benyttelse i det Hele i en væsentlig Grad forøges. Det er en Selvefølge, at jo mere Skovene benyttes, desto nødvendiggere er det ogsaa, at den Control, under hvilken det skeer, hele Administrationen, ved hvis Hjælp det udføres, er rigtigt og principmæssigt ordnet.

Jeg skal dernæst tillade mig at berøre Udvalgets Majoritets Betænkning. Jeg maatte maasse tillade mig at henvise til de to første Sider af Majoritetens Betænkning, hvoraf jeg allerede troer, at det tilstrækkelig vil fremgaae, hvorledes man i Grunden i Principet er enig, og meest divergerer med Hensyn til Anvendelsen. Det ærede Udvalg har erklæret, at den nærværende Bestyrelse trænger